

Arrest

nr. 51 794 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die loco advocaat N. KANYONGA MULUMBA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn behorende tot de Ezah stam en afkomstig van Ogbuguma, Ebonyi State. U beëindigde uw lagere school in Ogbuguma en verhuisde rond het jaar 2000 naar Lagos. In 2007 werd uw moeder ontvoerd en vermoord als gevolg van een conflict om land tussen de Ezah en de Ezzillo. Uw vader kwam in het kader van datzelfde conflict in 2008 om, en Ogbuguma werd deels afgebrand. Sindsdien worden Ezah en Ezzillo die in Ogbuguma aangetroffen worden op bevel van de politie aangehouden.

In 2004 besloot u een eigen zaak op te richten in elektrische onderdelen. U leende hiervoor 2.000.000 Naira (ongeveer 10.000 Euro) van een zekere Emmanuel, een kennis van uw jongere broer

en van uw vriend Tochukwu. Uw broer en Tochukwu stonden borg en u kwam met Emmanuel overeen dat u hem het ontleende bedrag in december 2009 integraal zou terugbetalen. In juli 2009 plaatste u een bestelling ter waarde van 2.500.000 Naira bij een zekere Joseph. Toen u de bestelling op 15 juli 2009 wilde gaan ophalen, bleken zowel de bestelde goederen als Joseph verdwenen te zijn. U deed aangifte bij de politie maar die vroeg 150.000 Naira om uw klacht te registreren, hetgeen u niet kon betalen. U had al het geld van uw zaak aan deze bestelling besteed en het volledige bedrag nog voor de levering betaald. Diezelfde dag nog belde u naar Emmanuel om hem de situatie uit te leggen. U stelde hem voor u te helpen uw schuldenaar te vinden, maar hij wilde niet luisteren en stelde daarentegen dat hij het geld de 20ste juli 2009 moest hebben, anders zou u ritueel geofferd worden. Omdat u hem onmogelijk kon vergoeden, vluchtte u op 20 juli 2009 naar uw pastoor in Lagos. U dook bij hem onder en ging samen met hen naar de politie om hen op de hoogte te brengen van wat er aan de hand was. U kreeg er van een agent te horen dat Emmanuel klacht tegen u neerlegde en de autoriteiten u moesten aanhouden omdat u hem niet terugbetaalde. De agent in kwestie behoorde echter eveneens tot de Ezah stam en liet u gaan. U vernam later dat Tochukwu - als borg - aangehouden werd omdat u niet kon betalen, en in september 2009 werd uw jongere broer om diezelfde reden in opdracht van Emmanuel ontvoerd. Ondertussen bereidde de pastoor uw vertrek uit Nigeria voor. U nam op 13 oktober 2009 samen met een passeur het vliegtuig naar Spanje, waar de passeur u op de luchthaven aan uw lot overliet. U sprak de taal niet en begon te wenen. Daarop werd u geholpen door een vrouw die u aanbood samen met haar naar België door te reizen omdat in België ook Engels wordt gesproken. U nam diezelfde dag nog het vliegtuig naar België, waar u op 14 oktober 2009 asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Betreffende de door u aangehaalde **problemen gerelateerd aan uw zaak in elektronische onderdelen**, dient vastgesteld te worden dat deze als dusdanig geen uitstaans hebben met de criteria zoals voorzien door de Conventie van Genève. Overeenkomstig artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève is een vluchteling immers een persoon die uit gegronde vrees voor vervolging **wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging**, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren. U haalt daarentegen aan om louter financiële redenen - u zou uw schuldeiser niet kunnen terugbetalen en daarom zowel door de autoriteiten als door uw schuldeiser gezocht worden met het gevaar opgesloten en/of ritueel vermoord te worden - vervolging te vrezen.

Bovendien legde u betreffende deze beweerde problemen gerelateerd aan uw zaak in elektronische onderdelen dermate vage en bedenkelijke verklaringen af dat er geen geloof aan kan worden gehecht. U verklaarde al het geld van uw zaak, zijnde 2.500.000 Naira, geïnvesteerd te hebben in een bestelling van elektronische onderdelen en het volledige bedrag overgemaakt te hebben aan uw leverancier nog voor de levering van de goederen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Toen u op 15 juli 2009 de bestelling ging ophalen, bleken zowel de bestelde goederen als uw schuldenaar verdwenen te zijn. U deed aangifte bij de politie maar die vroeg 150.000 Naira om uw klacht te registreren, hetgeen u niet kon betalen daar het geld van uw zaak tevens het geld is waarmee u in uw levensonderhoud diende te voorzien en u alles had geïnvesteerd in de bewuste bestelling (gehoorverslag CGVS, p. 8 en 12). Diezelfde dag nog belde u naar Emmanuel om hem de situatie uit te leggen. U stelde hem voor u te helpen uw schuldenaar te vinden, maar hij wilde niet luisteren en stelde daarentegen dat hij het door u verschuldigde bedrag van 2.000.000 Naira de 20ste juli 2009 moest hebben, anders zou u ritueel geofferd worden. Omdat u hem echter onmogelijk kon terugbetalen vluchtte u de 20ste juli 2009 en dook u onder bij uw pastoor, waarop Emmanuel klacht neerlegde bij de politie en u vanaf dan ook door de politie werd gezocht (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). De dag nadien zou zelfs één van de personen die zich borg hadden gesteld voor u door de politie opgepakt zijn (gehoorverslag CGVS, p. 11). Hierbij dienen echter een aantal bedenkingen te worden gemaakt. Vooreerst verklaarde u een contract opgesteld te hebben met Emmanuel waarin duidelijk gestipuleerd werd dat u hem het verschuldigde bedrag in december 2009 integraal diende terug te betalen (gehoorverslag CGVS, p. 7-8), zodat men zich ernstige bedenkingen kan maken bij uw verklaring als zou de politie al vanaf 20 juli 2009, lang voor het verstrijken van de tussen u en Emmanuel contractueel vastgelegde betalingstermijn, de opdracht gekregen hebben u aan te houden omdat u uw schuldeiser niet vergoedde. Gevraagd waarom en op basis waarvan de politie zou (kunnen) overgaan tot uw arrestatie - en die van uw borg - nu uw schuldeiser contractueel gezien geen enkele voet heeft om op te staan, diende u het antwoord schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS, p. 9). Voorts dient vastgesteld te

worden dat u volgens uw verklaringen een Schengenvizum kon verkrijgen en uw land van herkomst zonder enig probleem via de luchthaven kon verlaten aan de hand van een paspoort op uw eigen naam (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 7), wat hoogst bedenkelijk is indien u daadwerkelijk zou gezocht worden door de Nigeriaanse autoriteiten. Hierop gewezen stelde u dat de pastoor - die uw reis regelde - misschien iemand kende op de luchthaven, hetgeen in casu echter - zoals u ook bevestigde - een loutere veronderstelling uwentwege is (gehoorverslag CGVS, p. 7).

Voorts dient vastgesteld te worden dat u bij de invulling van de vragenlijst van het CGVS naliel te vermelden dat u ook door de Nigeriaanse autoriteiten gezocht wordt (zie vragenlijst CGVS dd. 30/10/2009, p. 2). Hiermee geconfronteerd stelde u dit weldegelijk vermeld te hebben maar niet te weten of het ook effectief door de ambtenaar neergeschreven werd (gehoorverslag CGVS, p. 12). Nochtans werd de vragenlijst u na invulling voorgelezen in het Pidgin Engels, waarna u het verslag ondertekende als zijnde in overeenstemming met uw verklaringen (zie vragenlijst CGVS dd. 30/10/2009, p. 3). U liet bij de invulling van de vragenlijst eveneens na te vermelden dat uw jongere broer ontvoerd werd in opdracht van Emmanuel en dat Tochukwu - als uw borg - aangehouden werd door de Nigeriaanse autoriteiten, terwijl u nochtans gevraagd werd een overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op de door u aangehaalde vrees (voor vervolging) of risico (op het lijden van ernstige schade) in geval van terugkeer naar uw land van herkomst (zie vragenlijst CGVS dd. 30/10/2009, p. 2). Dat u naliel deze feiten, die toch mee de directe aanleiding voor uw vlucht vormen, te vermelden is op zijn minst opmerkelijk te noemen en doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Betreffende de borgstelling door Tochukwu en uw jongere broer is het bovendien enigszins opmerkelijk te noemen dat een zakenman als Emmanuel een student - uw jongere broer - en de niet-solvabele Tochukwu als borg zou aanvaarden, ook al kende hij hen persoonlijk (gehoorverslag CGVS, p. 11). Zoals reeds vermeld blijft het bovendien onduidelijk op welke basis de autoriteiten zouden overgegaan zijn tot de aanhouding van Tochukwu en kan men zich ook bedenkingen maken bij het feit dat de ontvoerders van uw jongere broer uitdrukkelijk aan diens medestudenten zouden gezegd hebben dat hij ontvoerd werd omdat hij borg stond voor geld dat u niet betaalde (gehoorverslag CGVS, p. 10).

U verklaarde verder dat Emmanuel u met de dood bedreigde indien u hem het verschuldigde bedrag niet tegen 20 juli 2009 zou betalen. Hij zou u meer bepaald naar het schrijn brengen en ritueel laten offeren, wat hem en de leden van zijn geheime sekte naar uw zeggen in staat zou stellen "meer geld te produceren" (gehoorverslag CGVS, p. 10). Van welke sekte Emmanuel lid was, kon u echter niet zeggen omdat dergelijke dingen volgens u geheim zijn (gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of u dan een concrete aanwijzing had dat Emmanuel weldegelijk lid was van een dergelijke sekte stelde u louter dat hij u zei lid te zijn van een geheime sekte en dat hij bovendien veel geld verdiende en dus wel tot een dergelijke sekte moest behoren (gehoorverslag CGVS, p. 10), hetgeen echter weinig overtuigend is. U wist voorts evenmin naar welk schrijn hij u zou brengen voor de rituele moord en hebt geen weet van andere mensen die geofferd of vermoord werden door toedoen van Emmanuel of diens geheime sekte (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 12).

Voorts dient vastgesteld te worden dat u volgens uw verklaringen na uw telefonisch gesprek van 15 juli 2009 met Emmanuel geen enkele poging meer ondernam om met hem te onderhandelen over een eventueel uitstel of andere betalingsmodaliteiten (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 14). Bovendien ondernam u geen enkele stap om eventueel via een bank, zakenrelaties of kennissen het nodige geld (of een deel ervan) te bekomen om Emmanuel alsnog te vergoeden (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 14), en nam u op geen enkel ogenblik een advocaat onder de arm - louter omdat die naar uw zeggen toch omgekocht kunnen worden -, noch om u bij te staan in uw geschil met Emmanuel, noch nadat uw schuldenaar Joseph met uw 2.500.000 Naira op zak met de noorderzon verdween en de politie weigerde uw klacht te registreren (gehoorverslag CGVS, p. 9). Uw beweerde totale inertie om alsnog te proberen onderhandelen met Emmanuel of via andere wegen aan het nodige geld te geraken, en om juridische bijstand te zoeken, is hoogst bedenkelijk en ondermijnt verder de ernst van de door u aangehaalde 'vrees voor vervolging' of 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

Tot slot dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs van uw zakelijke afspraken met Emmanuel en met uw schuldenaar Joseph, en daaruit voortvloeiende problemen met Emmanuel, aanbrengt, terwijl u nochtans verklaarde dat er een contract opgesteld werd tussen u en Emmanuel en dat u een ontvangstbewijs (u bedoelde waarschijnlijk een bewijs van betaling) kreeg van Joseph (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Gevraagd waarom u deze documenten niet voorlegt in het kader van uw asielaanvraag, antwoordde u dat u niet op voorhand wist dat u naar België zou komen om asiel te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 7), hetgeen echter een ontoereikende verklaring is daar u gedurende bijna 3 maanden bij uw pastoor verbleef terwijl hij uw vertrek uit Nigeria voorbereidde én u volgens uw verklaringen bovendien nog telefonisch contact had met hem nadat u reeds asiel had aangevraagd in België en u hem derhalve de nodige documenten ter staving van uw relaas had kunnen vragen (gehoorverslag CGVS, p. 3, 7, 9 en 13).

Betreffende de problemen of onlusten om land tussen de Ezzah en Ezzillo in uw geboortestreek, dient vastgesteld te worden dat u volgens uw verklaringen al minstens sinds 2000 in Lagos woonde en u op geen enkele manier aannemelijk maakt niet naar Lagos te kunnen terugkeren (gehoorverslag CGVS, p. 2-3 en 5).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde identity card van Mac Collins Investment Co. is niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen daar deze kaart louter van aard is aan te tonen dat u een eigen zaak had, hetgeen in casu niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. De mail van uw advocaat dd. 29/07/2010 herhaalt gewoon de definities van ‘vluchteling’ en ‘subsidiaire bescherming’ zonder aan te geven of te preciseren waarom u onder deze definities zou vallen en/of waarom u het slachtoffer dreigt te worden van willekeurig geweld in Nigeria in het geval van een gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1.(A).2 van het Verdrag van Genève evenals van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Tevens voert hij een schending aan van de artikelen 52, 62 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet) en werpt hij een duidelijke beoordelingsfout en machtsoverschrijding op.

Verzoeker meent dat hij behoort tot één van de stammen die betrokken zijn bij conflicten in Nigeria en stelt vast dat dit door de commissaris-generaal ook niet wordt betwist. Dit zou volgens hem een gegronde vrees inhouden omwille van zijn ras een onmenselijke en vernederende behandeling te ondergaan in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

“Daar het om data ging die verzoeker aangehaald heeft zijnde de maand juli of december, de grond van de vaag is niet aangetast wanneer men erkent dat het om een kwestie van terugbetaling gaat. Inderdaad, de schuldeiser heeft de oplichterij vernomen waarvan verzoeker het slachtoffer was; hij heeft gepanikeerd en aan het verlies van het geld gedacht dat bovendien aan één van de stammen in het conflict toebehoorde. (...) Men moet aanhalen dat tegenpartij noch de werkelijke oorlogssituatie in Nigeria, noch de omstandigheden van de feiten van het verhaal van verzoeker in overweging heeft genomen om zijn beslissing te motiveren.”

2.2.1 Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “middel” vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Verzoeker laat na te duiden op welke wijze artikel 52 van de vreemdelingenwet werd geschonden. Evenmin verduidelijkt hij waarom de bestreden beslissing genomen werd in “overschrijding van macht” zodat deze schendingen niet dienstig worden aangevoerd.

2.2.2. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.2.3. Verzoeker weerlegt de vaststellingen in de bestreden beslissing niet aangaande de feitelijke vaststellingen dat hij (i) volgens zijn verklaringen contractueel de schuld diende terug te betalen in december 2009 zodat het niet aannemelijk is dat hij al problemen kreeg in juli 2009 omwille van deze nog niet terugbetaalde schuld (ii) hoewel beweerdelijk gezocht door de overheden, zonder problemen met zijn eigen paspoort het land via de luchthaven verliet.

Evenmin verduidelijkt hij waarom hij in de “vragenlijst” naliet te vermelden dat hij werd gezocht door de Nigeriaanse autoriteiten, dat zijn jongere broer werd ontvoerd en dat T. - ook borgsteller - aangehouden werd (administratief dossier, stuk 11). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de belangrijkste feiten die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst.

Verzoeker verduidelijkt evenmin de tegenwerpingen dat het niet aannemelijk is (i) dat een zakenman verzoekers broer, een student, en T., die niet solvabel is, aanvaardde als borgstellers; (ii) dat de ontvoerders van zijn broer aan diens medestudenten uitdrukkelijk zeiden dat de ontvoering gebeurden omdat verzoeker het geld nog niet had betaald.

De vaststellingen inzake zijn onwetendheden omtrent de sekte van E. worden niet concreet beargumenteerd. Ook verzoekers treffende inertie om tot een regeling te komen met E. ondermijnt zijn geloofwaardigheid.

Voormelde niet betwiste vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag.

Waar de bestreden beslissing aldus motiveert inzake de ongeloofwaardigheid van de beweerde problemen gerelateerd aan een zaak in elektronische onderdelen, blijkt dat deze steun vindt in het administratief dossier, terecht en pertinent is en niet dienstig wordt weerlegd zodat deze door de Raad wordt overgenomen.

Waar verzoeker verwijst naar “*conflicten tussen de stammen in Nigeria*” en “*de werkelijke oorlogssituatie in Nigeria*” om zijn vrees te staven dient te worden opgemerkt dat hij geen begin van bewijs bijbrengt inzake de door hem aangevoerde oorlogssituatie, noch omtrent “*conflicten tussen de stammen in Nigeria*” waaruit enige vluchtelingenrechtelijke vervolging zou kunnen worden afgeleid. Deze beweringen vermogen niet de motivering te weerleggen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoeker stelt aanspraak te maken op de subsidiaire beschermingsstatus en voert een schending aan van artikel 3 EVRM.

3.2. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn aanvraag (zie sub 2.2.3.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

4. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS